

Η σαΐτα είναι το πιο γρήγορο φίδι στην Ελλάδα

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Η σαΐτα (*Platyceps najadum*) θεωρείται και είναι το πιο γρήγορο φίδι της Ελλάδας, σε βαθμό που να του αποδίδονται υπερφυσικές ικανότητες και υπερβολική ταχύτητα από τη λαϊκή παράδοση και τοπικές δοξασίες!

Το δεύτερο συνθετικό του επιστημονικού της ονόματος (*najadum*) παραπέμπει στο γένος ιοβόλων φιδιών κόμπρας (*Naja*) των οποίων η ταχύτητα εκτίναξης του κεφαλιού είναι πολύ μεγάλη, όμως δεν υπάρχει καμία απολύτως σχέση στην επικινδυνότητα και την ταχύτητα μεταξύ των ειδών κόμπρας και της δικής μας σαΐτας.

Η σαΐτα ανήκει στην μεγάλη οικογένεια Colubridae που περιλαμβάνει τα κοινά φίδια (εκτός τις οχιές, το τυφλόφιδιο και το ερημόφιδιο), δηλαδή τα τυπικά φίδια με το μακρύ και λεπτό σώμα. Εξαπλώνεται σε όλη την ηπειρωτική Ελλάδα και σε ορισμένα νησιά του ανατολικού Αιγαίου.

Είναι ένα μεσαίου μεγέθους φίδι με μήκος σώματος να φτάνει ορισμένες φορές τα 135 εκατοστά και χαρακτηριστικό μακρύ και πολύ λεπτό σώμα, με λεπτό κεφάλι που ξεχωρίζει εμφανώς με το λεπτό λαιμό του από το υπόλοιπο σώμα. Ραχιαία και μέχρι το μέσο του σώματος έχει χρώμα γκρίζο/πράσινο ή καστανό/λαδί με το υπόλοιπο σώμα να έχει χρώμα καστανό ή και κοκκινωπό, ενώ κοιλιακά είναι κιτρινωπό/υπόλευκο.

Στα πλευρά του σώματος και μέχρι το 1/3 ή 1/2 του μήκους του σώματος έχει μια

σειρά σκουρόχρωμων κηλίδων, μεγάλου μεγέθους ξεκινώντας από το λαιμό και σταδιακά μικρότερες προς το πίσω μέρος του σώματος. Απαντάται σε πετρώδεις και βραχώδεις περιοχές με χαμηλή μακία και φρύγανα.

Δραστηριοποιείται την ημέρα αλλά κατά τους ζεστούς μήνες είναι ενεργή μέχρι αργά το δειλινό, ενώ το χειμώνα «πέφτει» σε νάρκη. Είναι κυρίως εδαφόβιο φίδι αλλά έχει και αναρριχητικές ικανότητες, ενώ όταν απειληθεί απομακρύνεται με μεγάλη ταχύτητα -αλλά χωρίς να επιτεθεί- βοηθούμενο από το λεπτό, ευκίνητο και ελαφρύ σώμα του, γεγονός που του έχει προσδώσει το κοινό του όνομα. Η διατροφή του βασίζεται στις σαύρες, όμως καταναλώνονται και μικρά θηλαστικά και μεγαλόσωμα έντομα. Δεν έχει δηλητήριο και είναι εντελώς ακίνδυνο για τον άνθρωπο.

Η προστασία της σαΐτας σε εθνικό όσο και σε κοινοτικό και ευρωπαϊκό επίπεδο είναι «επαρκής» καθώς περιλαμβάνεται στους καταλόγους συμβάσεων και νόμων, αυτά όμως ισχύουν σε θεωρητικό επίπεδο. Οι άμεσες απειλές στη σαΐτα είναι οι ίδιες με κάθε είδος φιδιού και γενικότερα ερπετού και είναι ιδιαίτερα έντονες καθώς τα φίδια καταδιώκονται και θανατώνονται αδιακρίτως της πιθανής επικινδυνότητάς τους, ενώ σημαντικές είναι και οι απώλειες στο οδικό δίκτυο. Οι έμμεσες πιέσεις σχετίζονται με τη συρρίκνωση, υποβάθμιση και κατακερματισμό των οικοτόπων που διαβιβεί και τη συνεχή απώλεια της φυσικότητας του περιβάλλοντος.

Η αύξηση των επισκεπτών κατά την τουριστική περίοδο αλλά και οι κάτοικοι της προστατευόμενης περιοχής του όρους Πάρνωνας και υδροτόπου Μουστού μπορεί να αυξήσουν την πιθανότητα της συνάντησης του ανθρώπου με μια σαΐτα. Το ενδεχόμενο αυτό δεν είναι πολύ πιθανό -ευτυχώς για το συγκεκριμένο είδος- καθώς η μεγάλη του ταχύτητα θα το απομακρύνει άμεσα από έναν πιθανό κίνδυνο, αφού δυστυχώς για την πολύ σημαντική ομάδα ζωικής βιοποικιλότητας, όπως τα φίδια, ο άνθρωπος αποτελεί τον σημαντικότερο και διαρκή εχθρό.

Πηγές: fdparnonas.gr - econews.gr